

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/57/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123205394
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8123205394.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Zuzany Biščákovskej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti M. U., nar. XX.X.XXXX a maloletú A. U., nar. XX.X.XXXX, obaja trvale bytom u matky, zastúpených v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny O., deti rodičov M. U., nar. X.X.XXXX, trvale bytom J. X, XXX XX J. a O.. Q. U., P. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. XX, XXX XX O. - A., zastúpenej v konaní JUDr. Branislavom Kahancom, advokátom so sídlom v Prešove, Vajanského 33, 080 01 Prešov, o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 27P/133/2023-137 zo dňa 5. marca 2024, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Otec svojim návrhom podaným na súdu prvej inštancie dňa 2.6.2023 žiadal znížiť výživné pre maloleté deti M. zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 60,- eur mesačne a pre maloletú A. zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 60,- eur mesačne.

Matka s návrhom na zníženie výživného nesúhlasila a kolízny opatrovník navrhol zamietnuť návrh otca z dôvodu, že zníženie výživného nie je v prospech maloletých detí.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 27P/133/2023-137 dňa 5. marca 2024 ako súd prvej inštancie rozhodol tak, že:

„I. návrh z a m i e t a ,

II. žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.“

3. Súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie právne s poukazom na príslušné ustanovenia Zákona o rodine, konkrétne § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, 2, § 78 ods. 1, 2, 3 a zároveň rozhodol aj o trovách konania v zmysle ustanovenia § 52 CMP.

4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že naposledy bolo upravené výživné pred 10-timi rokmi, kedy maloleté deti nenavštevovali základnú školu. V súčasnej dobe sú obaja na 2. stupni základnej školy, čím sa podstatne zvýšili výdavky na ich život, čo sa týka učebných pomôcok, školských pomôcok, ako aj ošatenia, stravy a výdavkov na záujmovú krúžkovú činnosť, ako aj nepredvídateľné výdavky spojené so školou a záujmovou činnosťou.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, všetky tieto navýšené výdavky platí matka sama, nakoľko otec od roku 2014 na výživu detí neprispieva, z toho dôvodu matka podala návrh na vymoženie bežného a dlžného výživného exekútorovi. Aktuálna časť výživného sa zráža otcovi zo mzdy a časť je doplácaná štátom vo forme náhradného výživného.

Ako ďalej vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia v čase podania návrhu na zníženie výživného bol otec už zamestnaný, začal pracovať na základe pracovnej zmluvy s firmou R. s.r.o.. Aktuálne pracuje vo firme G. Z., kde jeho hrubý príjem je okolo 700,- eur mesačne, priemerný čistý mesačný príjem 507,- eur mesačne. Otec argumentoval tým, že podstatne sa mu znížil príjem, keďže pri poslednej úprave výživného v rozvodovom konaní bol jeho príjem okolo 2.000,- eur mesačne a pracoval ako živnostník pre dopravnú firmu W. A. ako C.. V súčasnej dobe ma odobratý vodičský preukaz z dôvodu požívania alkoholu a 6 rokov bol bez vodičského preukazu. V evidencii uchádzačov o zamestnanie na úrade práce bol evidovaný otec do marca 2023. Návrh na zníženie výživného podal až po tom, čo sa riadne zamestnal, pričom napriek minimálnej mzde, ktorú poberá využíva výhody vo firme, pre ktorú pracuje, má služobný mobil, neplatí pohonné hmoty, a to na 1 000 km.

Súd prvej inštancie zároveň poukázal na to, že matka popri tom, že všetky výdaje na deti financuje sama, zvyšuje si svoju kvalifikáciu a dosahuje momentálne príjem okolo 1.000,- eur mesačne. Po ukončení štúdia na vysokej škole má možnosť získať vykonávať funkciu fitnes trénerky, pričom si zabezpečí vyšší príjem a bude môcť deťom vo vyššej miere uhrádzať ich výdavky. Výdaje na maloleté deti vydokladovala matka preukázaním dokladmi, pričom sa otec žiadnym spôsobom na zvýšených výdavkoch maloletých detí nepodieľal. Jeho živnostenská činnosť zanikla 1.12.2020, od kedy bol nezamestnaný a zamestnal sa až v júni 2023.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nakoľko otec si dlhodobo neplní vyživovaciu povinnosť, z jeho mzdy sú vykonávané zrážky na výživné, je vysoko pravdepodobné, že otec sa zamestnáva iba za minimálnu mzdu, aby tieto zrážky boli minimálne. V prípade, ak súd vzal do úvahy čistý príjem matky, ktorý je v sume okolo 1.000,- eur a výživné na deti spolu 400,- eur mesačne, po prepočítaní na tri osoby má matka spolu s maloletými deťmi na každého k dispozícii finančné prostriedky vo výške 466,- eur, pričom otec sám na seba poberá minimálnu mzdu vo výške 615,- eur, ako to bolo preukázané za mesiac január 2024. Navrhované znížené výživné vo výške 60,- eur mesačne na jedno dieťa je sumou, ktorá nezodpovedá súčasným výdavkom na maloleté deti, ktorým naposledy bolo určené výživné pred 10-timi rokmi. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nakoľko nepreukázal otec využitie všetkých svojich možností a schopností nájsť si adekvátne zamestnanie. Naopak, matka preukázala snahu o navýšenie výdavkov uhrádzaním poplatku za štúdium vysokej školy smerujúcej k jej zvýšeniu kvalifikácie. Súd zamietol návrh otca na zníženie výživného.

I. Obsah odvolania otca a vyjadrenie k odvolaniu

5. Otec prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý ho v čase podania odvolania zastupoval, podal odvolanie, ktorom argumentoval tým, že výrok rozsudku pod I. nemá oporu v zákone a nie je riadne odôvodnený. Nedostatočné odôvodnenie s prihliadnutím na lakonickú právnu argumentáciu je tiež nepresvedčivý s ohľadom na absenciu čo i len jedného odkazu na konštatáciu rozhodovacej činnosti súdov v skutkovo obdobných veciach. Zároveň právny zástupca poukázal na ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, ktoré nebolo dodržané, napadnutý rozsudok zjavne už len z týchto dôvodov nespĺňa požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Žalobca považuje rozsudok za neodôvodnený, nepreskúmateľný, zjavne svojvoľný a arbitrárny. Argumentoval ďalej v odôvodnení odvolania, že boli porušené práva na spravodlivé súdne konanie s poukazom na Článok 46 ods. 1 Ústavy. Nespreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia vidí nielen v tom, že nedáva účastníkovi odpoveď na jeho argumenty v súdnom konaní, ale odníma mu zároveň možnosť, aby sa proti dôvodom rozhodnutia v odôvodnení rozsudku, aby predložil svoje argumenty. Poukazuje opätovne na Článok 46 ods. 1 Ústavy a nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 36/2010 zo 4.5.2010, z ktorého cituje odseky, ako aj na nález Ústavného súdu SR I. ÚS 243/07 z 19.6.2008, z ktorého takisto cituje príslušné odseky. Ďalej cituje nález Ústavného súdu I. ÚS 33/2012 z 3.10.2012, nález ústavného súdu II. ÚS 410/06 z 2.8.2007 a nález ústavného súdu II. ÚS 753/2015 z 15.6.2016, II. ÚS 97/2023 z 10.7.2013, nález Ústavného súdu SR III. ÚS 107/07 z 30.10.2007 a I. ÚS 265/05 zo 14.9.2006, z ktorých takisto cituje odseky a poukazuje

na to, že v zmysle týchto nálezov mal súd prvej inštancie postupovať. Otec namieta, že nevykonával súd ním navrhované dokazovanie k ním tvrdenému zhoršeniu zdravotného stavu a nemožnosti vykonávať prácu pod tlakom, stresom a fyzicky náročnejšiu prácu. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

6. Matka maloletých detí ako aj kolízny opatrovník, ktorým bolo doručené odvolanie otca, sa písomne nevyjadrili k odvolaniu.

II. Hodnotenie odvolacieho súdu

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie otca bolo podané včas v zmysle ustanovenia § 362 ods. 1 CSP ako oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolane pripúšťa s poukazom na § 355 ods. 1 CSP, po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti v súlade s § 127 a § 363 CSP a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom s poukazom na § 65 CMP a dôvodmi odvolania s poukazom na § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 329 ods. 1 CSP, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky potvrdenie rozsudku v jeho napadnutom výroku podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

8. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré odvolateľ uviedol v odvolaní, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci a nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov odchýliť. Napadnutý rozsudok považuje odvolací súd za vecne správny, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia pridáva tieto argumenty.

10. Podľa ustanovenia § 62 ods. 2 Zákona č. 62/2005 Z. z. o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i odvolacie argumenty predstavené odvolateľom v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky za daných skutkových okolností na zmenu rozsahu a výšky výživného na maloleté deti M. a A. U..

12. Odvolateľ nesúhlasí s odôvodnením ako aj s vyneseným výrokom I. súdu prvej inštancie a argumentuje poukazom na viaceré nálezy Ústavného súdu SR s tým, že podľa obsahu týchto nálezov mal aj súd prvej inštancie postupovať a aplikovať ich pri podaní návrhu otca maloletých detí na zníženie výživného. Odvolateľ, ako už uviedol v podanom návrhu na zníženie výživného, ako aj v odvolaní, nesúhlasí so stanovenou výškou výživného, pretože jeho mzda oproti roku, kedy bolo manželstvo rozvedené a určené výživné na maloleté deti pred 10-timi rokmi, jeho príjem bol podstatne vyšší okolo 2.000,- eur, pričom v súčasnej dobe takú výšku jeho príjem nedosahuje. V nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky však odvolací súd uvádza, že za situácie súdom zisteného skutočného stavu možno konštatovať, že zníženie výživného nezodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí a nezodpovedá ani možnostiam a schopnostiam povinného z platenia výživného, a to otca maloletých detí.

13. Odvolací súd zároveň vyslovil, že súd prvej inštancie správne zamietol návrh na zníženie výživného zo strany otca. Príčom dôvody, na ktoré poukázal otec maloletých detí nevzal v úvahu, nakoľko správne

poukázal na možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča, prihliadnuc predovšetkým na osobnú starostlivosť matky. Správne zdôraznil snahu matky o zvýšenie svojej kvalifikácie, ako aj o zvýšenie svojho príjmu, ktorý plne využíva pre potreby svojich maloletých detí a takýmto spôsobom sa snaží uhrádzať všetky ich nároky, ktoré vyplývajú jednak z ich bežného života, ako aj z potrieb školských a mimoškolských aktivít.

14. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane maloletých detí alebo na strane povinného rodiča. Touto zmenou je predovšetkým vyšší vek dieťaťa, zmena čo sa týka študijných potrieb, ako aj zvýšené náklady vzhľadom na vyšší vek, ako aj zmena výživy a zdravotného stavu maloletých detí.

15. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil existenciu dôvodov pre podstatnú zmenu čo sa týka potrieb maloletých detí, avšak čo sa týka výživného, ktoré bolo určené pred 10-timi rokmi vo výške 200 eur nemal meniť, nakoľko neboli splnené podmienky na zmenu výživného maloletých detí.

16. S poukazom na ustanovenie § 62 a § 72 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je zákonnou povinnosťou rodičov. Žiadny účinný zákon v Slovenskej republike nezakotvuje povinnosť pracovať, avšak pri určení výšky vyživovacej povinnosti nie je vôbec smerodajné, koľko si rodičov prácou, respektíve podnikaním zarobí alebo či vôbec pracuje. Oveľa väčšiu výpovednú hodnotu má zistenie jeho potencionálnej životnej úrovne, ktorá je limitovaná okrem majetkových pomerov aj jeho finančnými nárokmi na zabezpečenie uspokojenia jeho potrieb. S poukazom na to, že otec ako povinný z platenia výživného poberá mzdu vo výške 615,- eur, ako to bolo preukázané za mesiac január 2024. Jedným z faktorov, ktoré pri určovaní miery životnej úrovne môže súd vziať do úvahy je aj zisťovanie a vyčíslenie mesačných nákladov povinného rodiča. S poukazom na tie skutočnosti, ktoré boli bezpochyby preukázané v konaní pred súdom prvej inštancie, bolo preukázanie zvýšených nákladov na strane maloletých detí s porovnaním na potreby a výdavky otca ako povinného z platenia výživného.

17. Zákonná prednosť výživného pred ostatnými výdavkami povinného rodiča má za cieľ zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispieva v primeranej miere na potreby dieťaťa. Z vykonaného dokazovania bezpochyby vyplýva, že otec si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom riadne neplnil a preto matka podala na otca exekučne konanie, na základe ktorého mu je z jeho platu strhávané výživné na maloleté deti.

18. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že zákon o rodine pri rozhodovaní o výške výživného, respektíve o znížení alebo o zvýšení výživného, vymedzuje kritéria ako určitý návod pre súd, kombináciou ktorých sa má určiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú to relevantné odôvodnené potreby, na strane povinného sú to schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumejú sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, jeho zdravotným stavom, vlohami, nadaním a získanými skúsenosťami. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie správne poukázal pri posudzovaní schopností a možností povinného rodiča - otca, že sú dôležité jeho reálne zárobkové a teda majetkové pomery a potrebné je poznamenať, že vychádzal z týchto zákonných kritérií pri posudzovaní jeho návrhu na zníženie výživného voči maloletým deťom. V priebehu konania zo strany otca neboli predložené relevantné dôkazy preukazujúce neschopnosť plniť výživné vo výške určenej súdom z pred 10-tich rokov. Preto aj odvolací súd sa plne stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že nie je možné znížiť výživné na maloleté deti, nakoľko z odôvodnených potrieb maloletých detí toto zníženie neprichádza v úvahu a čo sa týka zárobkových, majetkových pomerov a schopností a možností otca, na jeho strane aj naďalej pretrváva názor, že je v jeho možnostiach a schopnostiach zarábať viac, aby mohol na výživné v prospech maloletých detí poukazovať uvedenú čiastku 200 eur na každé z detí.

19. Rozhodnutia o výživnom rieši predovšetkým otázku výživy detí na dlhšie obdobie, pričom rodič si musí byť vedomý toho, že je jednou z jeho najdôležitejších povinností zabezpečiť si príjem nielen pre seba, ale aj pre svoje deti. Nárok na výživné vyplýva priamo zo zákona a zákon ukladá rodičom podieľať sa na výžive svojho dieťaťa. Odvolací súd preto rozhodnutie o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného považuje za správne a v súlade so zákonom, ale predovšetkým v súlade so záujmom maloletých detí.

20. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie dal do popredia pri svojom rozhodovaní ustanovenia Zákona o rodine, predovšetkým ustanovenie § 62 ako aj § 75 ods. 1 Zákona o rodine, v zmysle ktorého je možné posudzovať potencialitu príjmov otca, pričom súd neprihliada len na skutočné príjmy povinného rodiča, ale vychádza z príjmov, ktoré by rodič mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň vzdelania, pracovnú prax a podobne. Nakoľko otec podával návrh na zníženie výživného v čase, keď sa zamestnal a dosahuje príjem, ktorý umožňuje stanovené výživné na jeho maloleté deti posieľať, správne súd prvej inštancie rozhodol o jeho návrhu na zníženie výživného tak, že návrh ako nedôvodný zamietol. Otec vlastným zavinením prišiel o príjem, ktorý dosahoval v minulosti, preto odvolací súd uvedenú skutočnosť vyhodnotil v jeho neprospech.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu všetky odvolacie námietky povinného otca vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, pretože sa nezakladajú na skutočnostiach, ktoré by boli v konaní aj následne dostatočne overené a považované za dôvodné.

Súd prvej inštancie správne pri hodnotení príjmov, ako aj výdavkov otca povinného z platenia výživného, ako navrhovateľa v tomto konaní, vychádzal z predložených listinných dôkazov, ako aj z vyjadrenia na pojednávaní a správne dospel k záveru, že zníženie výživného, o ktoré žiadal otec ako povinný z platenia výživného nie je dôvodné.

22. Toho istého názoru ako je súd prvej inštancie je aj odvolací súd, preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a zákonný v spojení s § 2 ods. 1 CMP potvrdil.

23. Odvolací súd zároveň rozhodol o trovách konania v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3:0 hlasov (§ 393 ods. 2 CMP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).